

Kmetijske in rokodelske Novice.

Na svetlobo dane od c. k. krajske kmetijske družbe.

Tečaj VI.

V sredo 21. rožnika 1848.

List 25.

Večer.

Lej sonce že niže zahaja.
Jemaje od zemlje slovó,
Se skriva za vejicam' gaja,
Zdaj skrilo v zapadu se bo.

Mrak tihe pokriva doline,
Tamniti se log je začel,
Rog čednika pòje z planine,
Ki trobi domú si vesel.

Že tičice v gojzdu molčijo,
Le cverčik prijazno eviči;
Iz turnov pa Ave Marijo
Zvon milo k molitvi doni;

In s kapco pod pazho pozdravi
Marijo dovoljni ratár,
Obríše si znoj in ustavi
Na njivi voličev si par.

V naročji predrage ženice
Pa sinik prelubi igra,
Po luni steguje ročice,
Imeti jo hoče z nebá.

Vesolja dokaj mu oznani
Ženice prijazno okó,
Mu zlato dovoljnost ohrani,
Mu sije odperto nebó.

Prepevajo deklice čverste,
De krog se razlega in krog,
Snopičev poberajo vèrste,
Obračajo urnih se nog.

Zakaj bi pač pesmic ne pele,
Ki brišejo solze mokré,
Ki delajo dni jim vesele,
Ki vžgejo nedolžno sercé!

Franc Cegner, ud slovenskiga zbora.

Deželni zbor v Ljubljani.

Pretečeni pondeljik je bil krajski deželni zbor (Landtag) v Ljubljani. Novomeški kresijski poglavár žlahtni Laufenstein so dokazali, 1) de ta zbor je bil vse prehitro poklican, ker poslanci niso zadosti podučeni bili v važnih rečeh, od kterih se ima na zboru govoriti, in 2) de kmetiški stan je v zboru premalo namdomesten, nektare Dolenske mesta pa clo nobeniga poslanca niso poslale. Več družih poslancov, posebno gosp. komisár Ambrož so popolnoma poterdili, kar so gosp.

Laufenstein govorili, zatorej je bilo sklenjeno, de ima današnji zbor saksebi iti in se prihodnji pondeljik spet skupej zbrati. Kresijski Novomeški poglavár gosp. Laufenstein, gosp. Ambrož, komisár Smeledniške komisije, gosp. Dr. Orel, Dr. Krobath, gosp. Dr. Kavčič in pa kmetiški poslanci so bili pa izvoljeni, de imajo popoldne vkupej stopiti in se posvetovati, koliko naj bi kmetiški stan poslancov v Ljubljano poslal v deželni zbor. Kmetiški poslanci pa so popoldne rekli, de ni potreba Ljubljanskiga zbora, kér bo Dunajski zbor vse sklenil. To so potem tudi vsi drugi poslanci za ta čas poterdili.

Pomenki v današnjim zboru so bili v nemškem pa tudi veliko v slovenskim jeziku, kér je gotova, de krajski kmet, čeravno je nekteri tudi nemškiga jezika vaje, svojo reč nar boljši v svojim domačim jeziku pové. Pa tudi zató je treba, de se zraven nemškiga jezika vsaka reč v slovenskim jeziku pové, kér je veliko poslušavcov kmetiškiga stanú pri zboru pričujočih, kteri nemškiga clo nič ne razumejo in ki imajo pravico, vse razumeti, kar se tukaj govori. Prav dobro so se kmetiški poslanci, posebno gosp. Ambrož, pa tudi kresijski poglavár Laufenstein in še nekteri drugi gospodje v domačim jeziku obnašali.

Opomniti pa moramo, de tisti, ki niso za poslance izvoljeni, nimajo pravice v zboru govoriti, temuč le poslušati, kar poslanci govoré. Ko bi imel vsak pravico govoriti, čmu bi pa poslanci bili?! To vsak sam lahko presodi. Zdej, ljubi prijatli, sami previdite, de je na poslancih veliko ležeče, de je tedej pri volitvi poslancov dobro gledati, kakošne poslance de izvolite. Poslanec mora biti pošten in previden mož, ki se vé potegniti za prid svojih ljudi, ki pa tudi ne pripusti, de bi se drugim krivica godila. Tje v en dan vpiti in razsajati, kakor v oštarij zamizo, to ne veljá nič. — Vse, kar se govori, se mora z razložno besedo skazati in spričati. Taki poslanec je mož, in kakor smo se danes prepričali, je bilo več razumnih mož kmetiškiga stanú za poslance izvoljenih, s kterimi se da pametno pomenkovati.

Danes so kmetiški poslanci povedali, de kmetje zavoljo desetíne, tlake i. t. d. le na to čakajo, kar se bo na Dunaji razsodilo in de tudi za letašnje léto hočejo po ti prihodnji tarifi odkupšino porajtati. — To, prijatli, je resnica, de se boste potem ravnali, kakor